

ژنو و بروکسل، هفتم ماه مه ۲۰۰۴ میلادی

- مریم اخضرپور، همسر برهان دیوانگر
- منیژه گازرانی، همسر محسن کم‌گویان (حکیمی)
- لطیفه قیطاسی، همسر محمد عبدی‌پور
- عایشه جهان‌پور، همسر سید جلال حسینی
- آرزو جیران، همسر اسماعیل خودگام
- گلاویژ رستمی، همسر هادی تنومند
- نجیبه صالحزاده، همسر محمود صالحی

نجیبه، مریم، منیژه، لیطفه، عایشه، آرزو و گلاویژ عزیز،

با تشکرات فراوان از نامه‌های شما که ما را بسیار متأثر نمود.

ما فقط می‌توانیم آن لحظات وحشتناک و خاطرات پاک‌نشده‌ی که بر شما و فرزندان‌تان گذشته است را تصور کنیم. می‌خواهیم که بدانید زنان عضو کنفدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری آزاد در ناراحتی و اضطراب شما شریک هستند.

یکشنبه اینجا روز مادر است. نمی‌دانیم که شما هم آن را جشن می‌گیرید، اگر چنین است، پس احتمالاً امروز آن را برگزار می‌کنید، چون شما آنجا جمعه‌ها تعطیل هستید. روز مادر بعنوان فراخوانی علیه جنگ در بحبوحه‌ی جنگ داخلی آمریکا در سال ۱۸۷۰ بنا نهاده شد. زنان و کودکان قربانیان و مصیبت‌زدگان اصلی جنگ‌های، بی‌عدالتیها و عدم اعتنا به قوانین دمکراتیک هستند.

شما خواهران عزیز، به همان شیوه هولناکی که حق ابتدایی بزرگداشت اول ماه مه سلب شد،

همراه همسرانتان مورد اذیت و آزار قرار گرفته‌اید.

کنفدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری آزاد یک کارزار پر قدرت را برای آزادی همسران شما راه انداخته است. بسیاری از اتحادیه‌های کارگری از اقصی نقاط جهان به رئیس جمهور خاتمی نامه‌های اعتراضی نوشته‌اند و ما امیدواریم که ایشان بطور واقعی در این رابطه احقاق حقوق کند.

در کنار این کارزار، که همه ما فعالانه شرکت داریم، ما همچنین لازم دانستیم که یک پیام ساده همبستگی و دوستی به شما و فرزندان‌تان بفرستیم. ما صمیمانه امیدواریم که شما همگی هر چه زودتر همسرانتان را در آزادی در آغوش بگیرید.

با سلامها و آرزوهای گرم و صمیمانه،

از طرف زنان فعال در کنفدراسیون جهانی اتحادیه‌های آزاد و کمیته زنان ICFTU

السا راموس کاربونه، رئیس بخش مساوات و دبیر کمیته زنان ICFTU_ بروکسل

آنا بیوندی برد، نایب رئیس ICFTU _ دفتر ژنو